

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ

ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԽՕՍԻՔ ՆԱՐԵԿԱՑՈՒ ՄԱՍԻՆ

Նարեկացի սուրբ վարդապետ
Հոգին սուրբ էր պէմունաթ,
Ոչ մէջ սրտին խեղ կրօնէր
Ոչ մէկ մարդուց կառնէր նիւթ
Ծառայ կէլնեմ Նարեկացուն:

Տարին թամամ տասն մէկ էր

Հաց տարաւ մշակներաց
Մշակներ օրօխեցին՝ ջուրն գնաց
Մշակներ հացն առէն կերան
Մէջար լիբ բեակաւ արին
Նարեկացուն ծաղր անէին
Ծառայ կէլնեմ Նարեկացուն:

Մէջար ուր առջև քաշեց
Չորս գլէօխ խաչակրեց
Դարձուց և զհացն Նարեկացին
Մշակներ զարմանք մնացին
Ինկան ձեռք ոտք Նարեկացուն
Ծառայ կէլնեմ Նարեկացուն:

Վանք մ'ի շինէ վերև գեղին

Վեղար գլխուն փիլոն թևին

Գիշեր ցորեկ ժամատեղին

Լեռս էր սիւռած մարմ չէր տեսնայ:

Մէկ ոէս Գորգ մը կէր մէջ էն գեղին

Ամենևին ժամ չէր իջե

Նարեկացին խօսեց ոէս Գորգին

Հէր չես ի գայ ժամ աղօթքին:

— Ես շատ ունիմ տամ տէօլված

Ի՛նչ անեմ ժամու խէրիւթ

Ի՛նչե թողնեմ իմ բան գամ ժամ:

Օրն էկաւ տարին թմաւ

Վաղջանին էկաւ ոէս Գորգին

Խող տեղ չէր ի տայ Փարաղած

Եօթ տեղով տապան բացին

Փետատ կանչեց տաթ իաման

Խող տեղ չէր իտայ Փարաղած:

Ինկան ձեռք ոտք Նարեկացուն

Ծառայ կենեմ Նարեկացուն

Խաչակնքեց Ռէս Գորգին

Ռէս Գորգն էր որ յարըցուց

Որ յարըցուց խօստովանցուց

Նոր հող տեղ իտու Փարաղած:

Երկու վարդապետ կին (գային) կէօ Յիս

Ուրինք բարձրին բռնե քեանց Մասիս

Էջան չափիւկ ջուր լցուցին

Աստուծոյ շնորհքով դադրցուցին:

Նարեկացուն օրողկեցին

Մենք էլ տեսանք ուր բարամած

Ծառայ կէլնեմ Նարեկացուն:

Ինոնց օրողկած չափիկ ջուր փոխեց

Գզած բամբակ ուր ձեռք բռնեց

Վառվաւ կրակ մէջ փաթուածեց

Չապկի ջրի մէջն էլ դրեց

Վարդապետացն էլ օրողկեց:

Վարդապետներ որ էն տեսան

Ինոնք էն տեղ շատ զարմացան

Էրթանք տեսնենք նարեկացին:

Էկան խասան նարեկ սարին

Հրեշտակ խապար տվաւ նարեկացուն

Քեոյ վարդապետք էկան քե խուր

Ծառայ կէլնեմ նարեկացուն:

Վեղար գլխէն էլ վեր իտիր

Խոփուվու բեապանակ առից թւին

Դնաց խաւաւ մէջ ուր սարին

Էկաւ դիմաց ջուխտ վարդապետին

Աջն առեց ջուխտ վարդապետին:

Վարդապետներ ջուր ուղեցին

Ծառայ կիլնիմ էն խոփուվուն

Խաչակնքեց վեր էն սարին

Գաւաղար իղար վեր չոր բալին

Ջուր բղխեցուց քարի մէջէն

Առաւ խմցուց վարդապետաց

Ծեր սիւտակ մուրուսնին ճահէլացաւ

Ինոնք էնտեղ շատ զարմացան

Ինոնք էնտեղ անմահացան

Ծառայ կէլնեմ նարեկացուն:

Ճամբախ նշանց իտուր վարդապետաց

Խաչակնքեց վերայ սարին

Էրկու գէլ եկան առջև ոչխրին

Գէլերն արաց հովիւ ուր ոչխրին

Գնաց հասաւ մէջ ուր վանքին

Հանդերձ հագաւ վարդապետի

Էկաւ դիմաց վարդապետաց

Աչերն առեց վարդապետաց:

Օրն էր ուրբաթ մէջ շաբաթին

Էրկու եղունիկ էլ բռնեց

Խրաւեց ուան գետին էլ իփեց

Վարդապետներ պատիւ կանչեց

Խնդում արին նարեկացուն:

Նարեկացին ծուռ ի ուր օրինաց

Ուրբաթ շաբաթն էլ չի գիտե

Ծառայ կէլնիմ նարեկացուն

Սեղան ուր առջևն էլ բաշեց

Զորս գլխին խաչակրեց
 Փետուր եկաւ ուրինք ծածկեց
 Թռան գնացին խէտ էրամին
 Վարդապետներ մաթ մնացին:
 Ինոնք էնտեղ շատ զարմացան
 Լալով ինկան ձեռք ոտք նարեկացուն
 Բե տուե աստուածուծին
 Մարմնով կանես ուրախուծին
 Հոգւով կերթաս արքայուծին:

